

Η ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΕΣΜΟ (του Κώστα Μπεβεράτου)

Η ιδιωτική αυτάρκεια μοιάζει να είναι η αυτονόητη επιδίωξη σχεδόν του συνόλου των σύγχρονων ανθρώπων.

Ταυτίζουμε την ευζωία μας και κατατάσσουμε το επίπεδο της ανάλογα με το μέγεθος της ιδιωτικής αυτάρκειάς μας. Η ιδιωτική κατοικία, η ιδιωτική μετακίνηση, η ιδιωτική φροντίδα των παιδιών και των ηλικιωμένων, η ιδιωτική ιατρική περίθαλψη, η ιδιωτική παιδεία, η ιδιωτική διασκέδαση, η ιδιωτική εξοχική κατοικία, και η λίστα δεν έχει τελειωμό.

Η ιδιωτική αυτάρκεια μας απαλλάσσει από την ενόχληση των άλλων ανθρώπων, δηλαδή, από την ενόχληση της συνεχούς και αναγκαστικής διαπραγμάτευσης και συνύπαρξης με τους άλλους ανθρώπους. Το μέσο δε για την επίτευξη του ενός ή του άλλου βαθμού ιδιωτικής αυτάρκειας είναι η απόκτηση των ανάλογων κατά περίπτωση χρηματικών ποσών.

Η ιδιωτική αυτάρκεια επιβάλλει πως οι προσωπικές και κοινωνικές σχέσεις ρυθμίζονται μέσα από ένα πλέγμα εντολών που δίνονται με γνώμονα την θέση του καθενός στην οικονομική ιεραρχία.

Έχοντας εκπαιδευτεί να αντιλαμβανόμαστε ως ενοχλητική και κουραστική την διαπραγμάτευση για καίρια θέματα της καθημερινότητας και της ζωής μας, έχουμε αποδώσει σχεδόν ολοκληρωτικά την διευθέτηση αυτών των θεμάτων στην ικανότητα του καθενός μας να συγκεντρώνει χρηματικά ποσά τα οποία καταβάλλει ως αντίτιμο προκειμένου να έχει το δικαίωμα να

δίνει εντολές για την απόκτηση αγαθών αλλά και φροντίδων.

Μέσα σε αυτό το κοινωνικό περιβάλλον ιεραρχικής μεταβίβασης εντολών, ο κοινωνικός δεσμός έχει απωλέσει την απτή του διάσταση -αυτήν του αμοιβαίου σεβασμού των προσώπων ο οποίος σεβασμός διατυπώνεται και επιβεβαιώνεται διαρκώς μέσα από τον λόγο. Ο κοινωνικός δεσμός εδραιώνεται σε ένα αφηρημένο πλαίσιο μιας επιζητούμενης ιδιωτικής αυτάρκειας και οικονομικής ευμάρειας, ενώ προϋποθέτει την αποσιώπηση και απόκρυψη πίσω από την φαντασμαγορία του κόσμου που ευημερεί, ενός άλλου κόσμου που καταστρέφεται.

Από την αυτάρκεια του αφέντη ως την αυτάρκεια του εργάτη

Η ιδιωτική αυτάρκεια προέκυψε ως ένα εξελικτικό επακόλουθο της δουλοκτησίας. Ο άνθρωπος-κύριος δεν χρειάζεται πλέον να διαπραγματεύεται και να συνεργάζεται καθώς για να καλύπτει τις ανάγκες του αρκεί να προστάζει τον άνθρωπο-δούλο. Ο άνθρωπος-δούλος πάλι δεν χρειάζεται να δημιουργεί, να επινοεί και να συνεργάζεται καθώς πλέον δέχεται προστάγματα και κινείται μέσα στο πλαίσιο που ορίζει ο άνθρωπος-κύριός του.

Πριν την επινόηση της δουλοκτησίας, η διαπραγμάτευση, η ανταλλαγή και η συνεργασία υπήρξαν τα πεδία μέσα στα οποία αναπτύχθηκε ο ανθρώπινος λόγος και μαζί η ανθρωπότητα.

Η επινόηση της δουλοκτησίας διέκοψε, ή έστω, παρενέβη με βίαιο τρόπο -κυριολεκτικά και μεταφορικά- στην εξελικτική και πολιτισμική πορεία της ανθρωπότητας. Το επίτευγμα της συνεργασίας, οι δυνατότητες που προσφέρει και οι ανάγκες που απαιτεί στο επίπεδο του λόγου, παραχωρεί έκτοτε την θέση του σε ένα πολυδιάστατο σύστημα εξουσίας και υπακοής, ιδιωτικής αυτάρκειας και εξάρτησης.

Το κοινωνικό κράτος που προέκυψε, σχετικά πρόσφατα, ως αποτέλεσμα των αλληπάλληλων εξεγέρσεων των υπόδουλων εργατών οι οποίοι βρέθηκαν υποταγμένοι και αποκλεισμένοι από κάθε είδους αυτάρκεια, διαλύεται αυτή την στιγμή μπροστά στα ανυποψίαστα βλέμματα των ταξικών τους κληρονόμων, οι οποίοι,

πλέον, ως μόνη έγνοια έχουν να εξασφαλίσουν ένα -κατ' ελάχιστα έστω- ανάλογο της αυτάρκειας των κυρίων τους.

Η όποια ιδιωτική αυτάρκεια όμως των υπόδουλων υπαλλήλων και εργατών, ακόμα και πολλών επιχειρηματιών, εκτός που είναι πλασματική καθώς παραμένει σε εξάρτηση από το χρήμα το οποίο διαχειρίζονται οι κύριοί τους -όμοια όπως διαχειρίζονται τα μέσα παραγωγής, το Κράτος, την γη, τις επικοινωνίες, τις τεχνολογίες, τις επιστήμες, τις πατέντες, κ.ο.κ., αποτελεί τον μηχανισμό που με απόλυτη επιτυχία τούς εγκλωβίζει στο σύστημα που στο σύνολό του υπάρχει για να εξυπηρετεί τους κυρίους τους.

Η ιδιωτική αυτάρκεια υπάρχει, τόσο σε θεωρητικό επίπεδο όσο και σε πρακτικό, στον αντίποδα των συμφερόντων των υπόδουλων οι οποίοι ως μόνη έγνοια θα έπρεπε να έχουν την διατύπωση των όρων ενός κοινωνικού δεσμού που να περιστρέφεται γύρω από την δημιουργία ενός δελεαστικού και απολαυστικού δημόσιου και κοινόχρηστου χώρου με εργαλείο την διαπραγμάτευση και την χρήση του λόγου.

Πηγή: proxeiro-tetradio.blogspot.gr

Από/φωτογραφία: [Εναλλακτικός, enallaktikos.gr](http://enallaktikos.gr)